

MAJDANKA

Gazetka ZSGH

Listopad 2018

Redaguje zespół

Witamy wszystkich czytelników. Mamy nadzieję, że wkrótce dołączycie do redakcji „Majdanki”.

Podzielcie się przeżyciami, fotkami, opiniami, informacjami. Możecie podpisywać się pseudonimem. Wasze teksty wysyłajcie na adres: krysiamaz@gmail.com.

Wszelkich informacji udzielą Wam pani Krystyna Mazurek w sali 102, pani Magdalena Czarnecka oraz panie z biblioteki. Ostatni numer gazetki znajdziecie zawsze na **stronie internetowej** szkoły. Zaś, w **bibliotece szkolnej** znajduje się segregator z poprzednimi i aktualnymi numerami naszej gazetki.

Redakcja

W NUMERZE:

- *Relacje z Treblinki – Weronika i Klaudia*
- *11 Listopada – Patrycja*
- *Pamięci zmarłych – I jeszcze raz wiersz Onlydreams*
- *Nasze lektury*
- *Kolejny reportaż Damiana Andrzeja Biedrzyckiego*
- *Pomagamy – Magda*

Wycieczka do Treblinki

Relacja 1

20 maja 2018 r. (czwartek) wybraliśmy się wraz z klasami 4h i 4f do Treblinki – miejsca, w którym kiedyś od lipca 1942 r. do listopada 1943 r. mieścił się nazistowski obóz zagłady. Znajduje się on na terenie gminy Kosów w powiecie sokołowskim.

Zebraliśmy się o godzinie 8: 00 pod szkołą, spod której 15 minut później wyruszyliśmy bezpośrednio do obozu zagłady w Treblince. Atmosfera panująca w tym miejscu była nie do opisanego, będąc tam mogliśmy poczuć strach. Grozę oraz przerażenie, które codziennie musieli znosić więźniowie obozu. Mieliśmy szansę zobaczyć las, którym szli w swoją ostateczną podróż - na śmierć. Będąc na końcu drożki, którą musieli wędrować - ujrzeliśmy ogromną ilość grobów, skał z nazwiskami i innych oznak upamiętniających skazańców. Pomodliliśmy się w ich intencji oraz ustawiliśmy znicze pod zbiorowym grobem poległych.

Na koniec wizyty w Treblince udaliśmy się do miejsca, w którym żywcem zostali paleni Żydzi. Stanęliśmy w kółku i każdy z uczestników odczytał historię osoby bądź rodziny, które kiedyś tu były. Emocje panujące tam są nie do opisanego, będąc w tym miejscu, zaczynamy czuć to, co oni czuli, zaczynamy myśleć nad tym, co musieli przejść.

Drugim etapem naszej podróży był zamek w Liwie, w którym opowiedziano Nam o jego historii, nauczyciel przeprowadził lekcje na temat starodawnej broni, historii zamków oraz historii królów. Lekcje były przeprowadzone w niezwykle ciekawy sposób, a do jej realizacji użyto rekwizytów. Ponadto wysłuchaliśmy niezwykle intrygującą historię o Żółtej Damie.

Następnie udaliśmy się do kościoła mieszczącego się w Węgrowie na głównym placu. Przewodnik wyjaśnił nam symbolikę porterów oraz malowideł, znajdujących się wewnątrz. Ponadto opowiedział o architekturze i historii kościoła. Miałam szansę dowiedzieć się o historii metalowego lustra, które niegdyś wskazywało przyszłość, które waży ono aż 20kg.

Po całonocnej podróży udaliśmy się autokarem pod remizę strażacką, gdzie oficjalnie zakończyliśmy naszą wycieczkę.

Moje wrażenia są nie do opisanego, cieszę się, że mogłam uczestniczyć w wycieczce. Dała mi ona bardzo dużo do myślenia, wiedzę, co przeżywali więźniowie oraz w jakich męczarniach umierali. Ból, cierpienie i upokorzenie, jakie musieli przeżyć, jest nie do opisanego. Nagle wszystkie moje problemy w porównaniu z tym, co musieli przeżyć – stają się niczym. To jest historia naszego kraju, którą każdy powinien znać.

Klaudia

Relacja 2

20 września 2018 r. uczestniczyliśmy w wycieczce edukacyjnej do Trebłinki. Wycieczka poprzedzona była lekcją muzealną w Muzeum Żydów Polskich POLIN pod tytułem „Codzienność w cieniu zagłady. O życiu w warszawskim getcie.” Po lekcji udaliśmy się na spacer śladami ludności polskiej pochodzenia żydowskiego, podczas którego poznaliśmy historię Umschlagplatzu, Dworca Gdańskiego oraz odwiedziliśmy Pomnik Bohaterów Getta.

Dzięki tej lekcji mogliśmy się lepiej się przygotować do wycieczki do Obozu Pracy Treblinka i Obozu Zagłady Treblinka II. Mając dostateczną wiedzę na temat obiektu oraz jego funkcji, lepiej rozumieliśmy, co zwiedzamy i jaki sens ma upamiętnianie takich miejsc dla naszej historii i jak ważne jest pielęgnowanie tej pamięci.

Wizytę w Treblince zakończyliśmy minutą ciszy oraz odczytaniem imion i historii spoczywających tam więźniów.

Niektórych uczniów miejsce to szczególnie wzruszyło. To nasze wrażenia:

„Wyczytując osoby, które straciły tam życie, poczułam się jakbym straciła własnych bliskich.” – Asia.

„Dobrze było dowiedzieć się o przeszłości naszych rodaków, o tym, co przeżyli w obozach zagłady. Straszne jest to, co się tam działo.” – Alicja.

Z pewnością wycieczka ta zapadła głęboko w naszej pamięci i uświadomiła jak ważny jest szacunek i upamiętnienie dla takich miejsc.

Weronika

Źródło:

- <http://www.zsgh.edu.pl/pl/top-menu/wydarzenia/wycieczki-uczniow/2017-2014.html>

11 Listopada – Narodowe Święto Niepodległości

Obchodzone w tym dniu święto ma na celu upamiętnienie odzyskania niepodległości przez Polskę w 1918 roku po 123 latach rozbiorów dokonanych przez Austrię, Prusy i Rosję. Wybór 11 listopada uzasadnić można zbiegiem wydarzeń tj.:

- 10 listopada powrót Józefa Piłsudskiego do ojczyzny,
- Zakończenie I wojny światowej dzięki zawarciu rozejmu w Compiègne 11 listopada 1918.

W tych dwóch dniach, naród polski uświadomił sobie w pełni, że odzyskał niepodległość, a kraj ogarnął nastrój głębokiego wzruszenia i entuzjazmu.

Dzień 11 listopada ustanowiono Świętem Niepodległości dopiero ustawą z 23 kwietnia 1937, czyli prawie 20 lat po odzyskaniu niepodległości.

Jest to dzień wolny od pracy. Główne obchody, z udziałem najwyższych władz państwowych, odbywają się w Warszawie na placu Józefa Piłsudskiego, przed Grobem Nieznanego Żołnierza.

W tym dniu są zaplanowane również takie wydarzenia jak:

- „Koncert dla Niepodległej” na Stadionie Narodowym,
- Marsz Niepodległości, który przejdzie ulicami stolicy pod hasłem „Bóg, Honor, Ojczyzna!”
- O godz. 11:11 wystartuje Bieg Niepodległości
- W Muzeum Powstania Warszawskiego Koncert Niepodległości „Punkty Zwrotne”

Patrycja

Źródło:

- <https://histmag.org/11-listopada-2018-Warszawa-obchody-wydarzenia-utrudnienia-transportowe-17626>
- https://pl.wikipedia.org/wiki/Narodowe_%C5%9Awi%C4%99to_Niepodleg%C5%82o%C5%9Bci

Pamięć zmarłych

Wszystkich świętych

Wszystkich świętych, obchodzone 1 listopada, to dzień wspominania zmarłych, ale tylko tych, którzy byli świętymi kościoła. 2 listopada jest Dzień zaduszny, kiedy czcimy pamięć wszystkich, którzy odeszli.

W religii katolickiej zwyczaj wspominania zmarłych, jako święta kościelnego, zapoczątkował w VII n.e. wieku papież Bonifacy IV, kiedy otrzymał od cesarza w podarunku starą, pogańską świątynię, w której nakazał umieścić relikwie. Wtedy jednak święto obchodzono 1 maja i wspominano jedynie zmarłych męczenników kościoła. Dopiero w VIII wieku n.e. Przeniesiono uroczystość na 1 listopada, a 100 lat później uznano, że w ten dzień wspominać będziemy nie tylko męczenników, ale i wszystkich świętych.

Jednak zarówno daty 1 maja jak i 1 listopada odpowiadają datom, kiedy to ludy pogańskie obchodziły swoje święta zmarłych.

Dziady

Wierzono, że tego dnia dusze naszych przodków przenikają do świata żywych. Żeby nie zbłądziły podczas takiej wędrówki należało rozpalić im ogniska. To właśnie m.in. ten zwyczaj sprawił, że na cmentarzach palimy znicze.

Urządzano też uczty cmentarne na grobach zmarłych, biesiadnicy dzielili się jedzeniem z duszami: zostawiali na mogiłach niewielkie ilości miodu, kaszy, chleba, maku, aby dusze miały się, czym posilić.

Dziady, jako obrzęd nie polegały jedynie na wspominaniu zmarłych czy modlitwach za nich, ale było to „obcowanie żywych z umarłymi”

W wieczór Dziadów odprawiane były także widowiska ludowe, w których uczestniczyli młodzi chłopcy. Zakładali oni różne, często przerażające stroje, chodzili od domu do domu i przedstawiali tematyczne scenki. Dostawali za to lokalne rarytasy. Wykonywane były też maski tzw. kraboszki.

Halloween

Przypuszcza się, że Halloween pochodzi od starożytnego celtyckiego święta Samhain, kiedy to ludzie rozpalali ogniska i nosili przebrania, aby odpędzić duchy. W VIII wieku papież Grzegorz III wyznaczył dzień 1 listopada jako dzień oddania pamięci wszystkim świętym i męczennikom. Tak powstał Dzień Wszystkich Świętych. Dzień Zaduszny natomiast, obchodzony był bardzo podobnie do Samhain, z dużymi ogniskami, paradami i ubieraniem się w stroje świętych, aniołów i diabłów. Uroczystość Wszystkich Świętych była także nazywana „All-Hallows” lub „All-Hallowmas”, a noc przed nim, tradycyjnie noc Samhain, zaczęła być nazywana All-Hallows’ Eve i w końcu, Halloween.

Zdjęcie: Majdanka

Cukierek albo psikus (ang. *Trick-or-treating*) zwyczaj związany z Halloween. Dzieci chodzą w przebraniach od domu do domu, prosząc o słodycze lub czasami pieniądze, z pytaniem, *Cukierek albo psikus?* Psikusem tym może być psota wykonana na właścicielach domu lub ich własności, jeśli właściciel nie da *zapłaty*.

Należy jednak pamiętać, że odwiedzany dom musi być udekorowany halloweenowymi ozdobami. Jeśli dom nie jest udekorowany, dzieci omijają go.

W Stanach Zjednoczonych *Cukierek albo psikus* jest teraz jedną z głównych tradycji, Halloween i ludzie, którzy mają w sąsiedztwie

dzieci, przygotowują się do niego, wcześniej kupując słodkości.

Chochlik

Źródło:

- <https://gazetawroclawska.pl/dziady-czy-halloween-co-powinnismy-swietowac/ar/1031573>
- <https://superbiz.se.pl/wiadomosci/wszystkich-swietych-dziady-i-inne-zwyczajje-1-listopada-aa-RkJ5-w7Fd-47S1.html>

„Osobie mi nie znanej, bliskiej komuś innemu”

Czym jest śmierć?
Minutą, godziną, nieskończonością...
Bólem najbliższych,
Stanem między piekłem, ziemią i niebem.
Łzami osieroconych dzieci,
zapalonym zniczem.
Samotnymi chwilami,
wciąż bolącymi wspomnieniami.
Trumną, modlitwą, żałobą,
zagubioną duszą, tęsknotą,

nierzeczywistym dotykiem.
Bezsilnością,
niekończącą się pamięcią.
Jesteśmy tylko ciszą,
wierszem z czarnych liter.
Białą kartką z życiorysem,
wiednącym irysem.
Czym jest śmierć?
Martwą ciszą...

Olnydreams

NASZE LEKTURY

Stephen Chbosky „Charlie”.

Ostatnio poszukiwałem książki, która mnie zainteresuje swoją prostotą oraz emocjami. Zdarzyło mi się natknąć na pewną powieść Stephen’a Chbosky’iego pt. „Charlie”. Zaintrygowała mnie zwięzła notatka znajdująca na o kładce. W tym krótkim poście postaram się ją Wam opisać i namówić do jej przeczytania.

Utwór Stephena Chbosky’iego opowiada o nastolatku o imieniu Charlie, uczniu pierwszej klasy Liceum w Pittsburgu. Charlie jest osobą nieśmiałą, wycofaną, izolującą się od społeczeństwa, ale równocześnie jest bardzo inteligentnym i wrażliwym chłopakiem. Książka ma formę listów bohatera do przyjaciela, który ukazany jest jako „nieznany”. W listach opisuje swoje myśli, przeżycia, uczucia, pierwsze zauroczenie. Przedstawia

w nich chwile smutku jak i momenty radości. Jego emocje są nie do określenia. Raz jest dobrze, raz źle. Spowodowane jest to wydarzeniami z przeszłości, jakie go spotkały. Jest to obraz dorastania i poszukiwania drogi dla własnego siebie.

Uważam, iż utwór Stephen’a Chbosky’iego jest warty uwagi, ponieważ książka opisuje nasze codzienne problemy. Przedstawione są w niej sytuacje, które młodzież doświadcza w życiu codziennym. Myślę, że w pewnym sensie można się utożsamić z samym bohaterem, czyli Charlie’im.

Radek

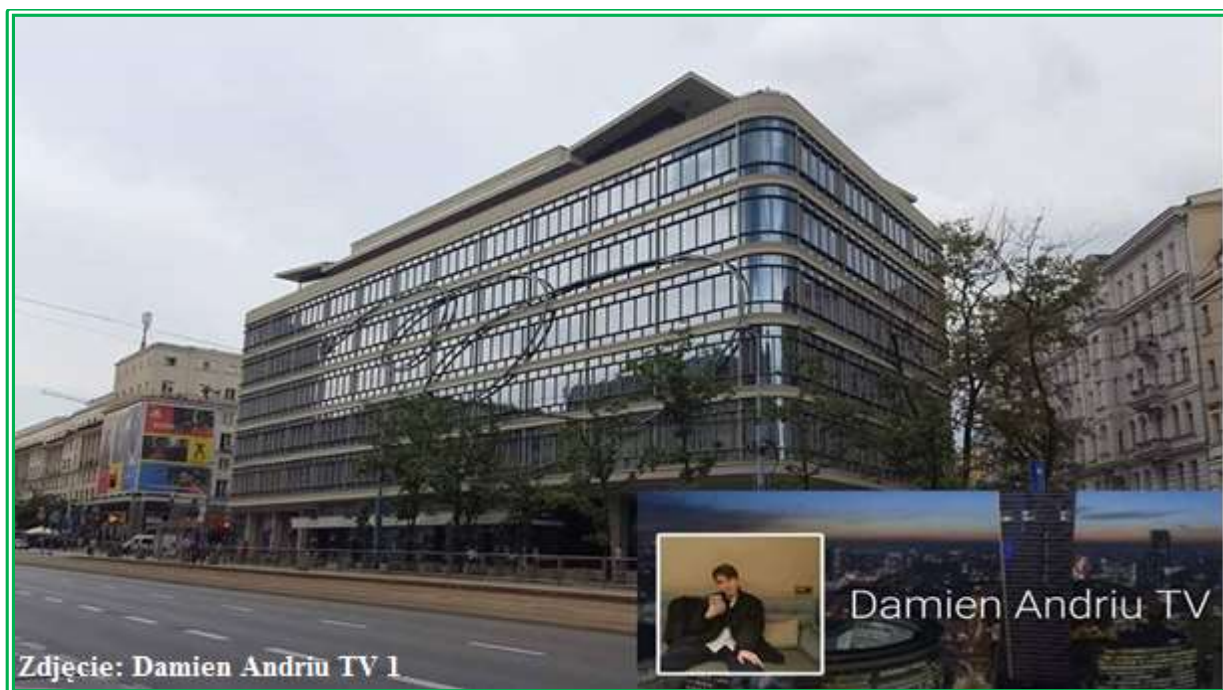
Kręta droga ikony

Centralny Dom Towarowy przy ulicy Kruczej 50 został oddany do użytku 22 lipca 1951 roku. Na miarę tamtych czasów budynek robił ogromną furorę. Wyróżniał się przede wszystkim swoją funkcjonalnością i nowoczesnością. Pomieszczenia były bardzo jasne głównie za sprawą okien, które sięgały od podłogi do sufitu. Ponadto Cedet był wyposażony w specjalne urządzenia przeciwsłoneczne. Centralny Dom Towarowy był jednym z pierwszych obiektów w PRL-u z parkingiem podziemnym. Kompleks składał się z trzech części. Główna licząca siedem pięter usytuowana była od strony Al. Jerozolimskich, druga pełniąca funkcję spożywczą od strony ulicy Kruczej, natomiast trzecia od strony ulicy Widok. Elewacja obiektu od strony Al. Jerozolimskich była ozdobiona neonem w kształcie serpentyny z ułożonym pionowo skrótem CDT. Na dachu Domu Towarowego funkcjonował niegdyś taras, na którym mieściła się kawiarnia. Odbываły się tam pokazy i sesje fotograficzne z modelkami.

21 września 1975 roku na szóstym piętrze Domu Towarowego wybuchł pożar. Na domiar złego ogień się pojawił na kondygnacji z dywanami oraz wykładzinami podłogowymi, które są bardzo łatwopalne. Finalnie spłonął cały budynek, ocalała jedynie konstrukcja obiektu. Przyczyną pożaru było zatarcie łożysk niewyłączonego mechanizmu schodów ruchomych. Na szczęście w wyniku wypadku nikt nie ucierpiał.

Po pożarze zapadła decyzja o odrestaurowaniu Cedetu, rezygnując jednak z detali wykończenia. Na początku lat 80 po remoncie, funkcjonujący tu od 1971 roku Centralny Dom Dziecka został przekształcony w Smyk. W marcu 1993 roku w DH Smyk odbyło się uroczyste otwarcie drugiego w stolicy sklepu norweskiej sieci REMA 1000. Dziesięć lat później spółka z Norwegii została sprzedana i sklepy REMA 1000, w tym ten mieszczący się w Cedecie został przekształcony na MarcPol. W 2006 roku część obiektu od strony Al. Jerozolimskich wraz ze skrzydłem spożywczym został wpisany do rejestru zabytków. We wtorek 11 czerwca 2013 roku mieszczący się przy ul. Kruczej najstarszy sklep z asortymentem dziecięcym zakończył działalność. Nowy właściciel Immobel na przełomie 2014/2015 roku rozpoczął przebudowę Centralnego Domu Towarowego. Poza modernizacją starego gmachu inwestor wybudował od strony ulicy Brackiej i Kruczej nowy biurowiec. Pierwszy etap remontu był dla wielu warszawiaków bardzo bolesny. Dawny budynek od strony Al. Jerozolimskich został rozebrany, pozostał jedynie szkielet- konstrukcja żelbetowa. Znaczący architektury zarzucali, iż rozmiar przebudowy był większy niż przewidywano i wykraczał on poza dopuszczalne normy dotyczące rewitalizacji obiektów objętych rejestrem. Stołeczny konserwator zabytków uznał

jednak, że szkielet był jedynym fragmentem konstrukcji, który przetrwał pożar w 1975 roku, a toczące się prace przebiegają zgodnie z przyjętym planem. Modernizacja CeDeTu zakończyła się w 2018 roku. Po ponad pięciu latach przerwy powróci tu uwielbiany Smyk, który będzie funkcjonował na parterze i pierwszym piętrze. Do obiektu wprowadził się również T-mobile, sieć drogerii Rossmann oraz fitness club Zdrofit. Do grona najemców ma wkrótce dołączyć Biedronka. Na handel i usługi przeznaczone zostały trzy kondygnacje, bowiem poziom -1, parter oraz pierwsze piętro. Powyżej zagospodarowana została przestrzeń dla biur korporacji. Natomiast na ostatnim, siódmym piętrze znajdują się pomieszczenia techniczne. Niestety budynek zatracił swój wyjątkowy charakter, pomimo tego, że od frontu wygląda niemal identycznie jak ikona z lat 50. Z założenia dobudowane skrzydło od strony ulicy Kruczej miało spójnie wtapiać się w odrestaurowaną bryłę budynku. Tak się jednak nie stało. Na pocieszenie, na elewacji gmachu od strony Al. Jerozolimskich pojawił się neon z serpentyną. To niewielki ukłon w stronę historii...

Źródło:

- DAMIEN ANDRIU TV - kanał dziennikarski na Facebooku, na którym emitowane są reportaże z ciekawych miejsc Warszawy.

Pomagamy

Cześć wszystkim!!

Chciałabym Wam opowiedzieć trochę o naszym szkolnym wolontariacie, o akcjach charytatywnych, które organizujemy. O to niektóre z nich...

„Pola Nadziei” jest to zbiórka dla osób nieuleczalnie chorych z Hospicjum Domowego Zgromadzenia Księży Marianów w Warszawie. W zamian za przekazane środki uczniowie otrzymują cebulki żonkili, które sadzą przy naszej szkole. Jest to symbol nadziei na nowe życie. Co roku organizowana też jest zbiórka, dla dzieci z **Centrum Zdrowia Kliniki Onkologii** w Międzylesiu. Przekazujemy rzeczy zakupione dla dzieci oraz wystawiamy przedstawienie tematyczne, które przygotowujemy kilka miesięcy wcześniej. Pragniemy, aby choć przez tę chwilę pojawił się uśmiech na twarzy dzieci.

„Góra Grosza” jest to zbiórka, która ma na celu pomoc dzieciom, które nie wychowują się w swoich domach, ale np. w rodzinach zastępczych. Akcja ma na celu pomoc i wsparcie dzieci, aby mogły rozwijać swoje pasje i zainteresowania oraz nawiązywać nowe przyjaźnie.

„WOŚP” gra, co roku. Nauczyciele i uczniowie przygotowują wspólnie pyszne ciasteczka, rogaliki, które sprzedają na przerwach. Zebrana kwota zostaje wpłacona do sztabu WOŚP, mieszczącym się w IV LO im. Adama Mickiewicza w Warszawie, z którym nasza szkoła kwestuje od lat.

„Szlachetna paczka” to zbiórka rzeczowa dla rodzin potrzebujących. Są to paczki ze środkami czystości, żywnością, ubraniami, a także pieniądze, za, które kupujemy potrzebne rzeczy dla danej rodziny. Rzeczy i pieniądze zbierane są wspólnie przez nauczycieli i uczniów.

Odwiedzamy również **Dom Pomocy Społecznej**, gdzie uczniowie spędzają czas ze starszymi ludźmi... Rozmawiając z nimi lub grając w gry planszowe.

Uczniowie, co roku jeżdżą też do **Schroniska dla bezdomnych zwierząt**, gdzie spędzają czas wyprowadzając pieski i bawiąc się z nimi. Przekazują również karmę zakupioną z ze zbiórki pieniędzy i karmy organizowanej w szkole. Zachęcam do pomocy innym... „Nie liczy się to ile posiadasz, ale ile dajesz innym i jak się z nimi dzielisz”.

Magda